

[Handelsministeren.]

klage over Sukkerfabrikkernes Forhold, og som allerede nævnt vilde de uden Ordningen i indeværende Aar have haft et mægtigt Nettounderskud, idet de nemlig saa vilde have købt Roerne, som om de indeholdt 16—17 pCt. Sukker, medens de kun indeholdt 10 pCt. Det er det, som har bevirket, at de har faaet det kolossale Underskud sammen med Nykøbingfabrikken paa 6½ Mill. Kr. Jeg tror, at Sukkerfabrikkerne er vel tjent med den Ordning, som findes.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) skal jeg ikke sige noget ud over, at det er en fuldkommen Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem tror, at det er muligt at faa en Vareudveksling i Stand ved Hjælp af Sukkerimport — jeg forstaar, at det ærede Medlem har troet, at det var muligt, at vi kunde komme af med nogle af vore Eksportvarer derved, at vi havde Mulighed for at importere Sukker. Der er ikke en saadan Mulighed. Vi har importeret nogle og halvtreds Tusind Tons Sukker i Aar, men der har ikke aabnet sig nogen som helst Mulighed, trods Forsøg derpaa, for at komme af med nogen af de Varer, vi har at eksportere, derigennem, at vi skulde købe Sukker. Sukkeret er en Verdensvare, som sælges til Verdensmarkedets Priser. Vi har ikke og vilde sikkert ikke, selv om vi ingen Sukkerordning havde, have nogen som helst Mulighed for at vareudveksle derigennem, at vi havde et større Indkøb at gøre af Sukker, end vi nu har haft.

Ordføreren (Hartwig Frisch): Jeg takker den højtærede Handelsminister for hans Udtalelser om, hvorledes Loven maatte forstaas, idet jeg forstod, at Handelsministeren ogsaa opfattede Loven som en Helhed. Det skal naturligvis ikke forstaas saaledes — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse —, at for den enkelte Mand, som i Aar forandrer sine Dispositioner, bliver Stillingen derved ændret. Naar jeg har fremdraget Spørgsmaalet, er det, fordi der i Pressen og paa Møder har været Tale om, at man samlet vilde gaa til en bestemt Aktion og Optraeden. Over for noget saadant maa man fra Lovgivningsmagtens Side gøre opmærksom paa, at i saa Henseende maa Loven betragtes som en Helhed, og at de Penge, der er Tale om at anvende til Efterbetaling, slet ikke eksisterer i Statskassen, hvis ikke Loven fungerer inden for den Tid, som det her er foreslaet.

Jeg var meget glad ved de Ord, den højtærede Handelsminister udtalte angaaende Arbejdernes Stilling. Jeg var selv

inde paa Spørgsmaalet og maa ogsaa erkende, at det er et Faktum, vi selvfølgelig fra vor Side ogsaa maa regne med som en af de grundlæggende Faktorer i hele denne sammenhængende Virksomhed og Industri her i Landet. Det ærede Medlem Hr. Prieme brugte det smagfulde Udtryk om Statens Stilling, at den var „sleeping partner“ — jeg hørte det, det ærede Medlem sagde, som „sleeping party“. Jeg vil gerne sige om Statens Stilling i den Henseende, at det er en lidt urolig Søvn, Staten har. Jeg synes, at i hvert Fald for De danske Sukkerfabrikker har Staten været en ganske overordentlig god Sovekammerat at have liggende; det maa man indrømme, naar man betænker, hvordan Aaret 1934 forløb. Jeg synes derfor, at dette Udtryk om Statens Søvn i denne Henseende er en lille Smule malplaceret, da det faktisk er den danske Stat, der efter det katastrofale Aar 1934 har baaret Fabrikkernes uhyre Driftsunderskud.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) gjorde mig den Sorg ikke paa nogen Maade at lade sig paavirke af de Oplysninger, jeg fremkom med, men det vilde maaske ogsaa have været for meget forlangt. Grunden til, at jeg fremkom med disse Oplysninger om Sukkerpriserne i andre Lande, var den, at det er gaaet mig saadan — og maaske er det gaaet andre ærede Medlemmer ligesaa —, at da jeg hørte det ærede Medlems sidste Argumenter, fik jeg det Indtryk, at hvis vi ikke var saadanne Røvere, som vi var i dette Land, vilde det være muligt at have en Sukkerpris paa 14 Øre i Detailhandelen, saadan forstod jeg det ærede Medlem. Jeg vil dertil sige, at hvis Priserne virkelig var saadan Verden over, kunde man godt sige til sig selv: ja, alvorlig talt, det er en stor Difference. Derfor tog jeg mig den Ulejlighed at undersøge: hvordan har de det i andre Lande? Og saa viste der sig det ganske overraskende, at bortset fra Sverige er der ikke noget andet Land af de store Lande, jeg nævnte, der har tilnærmelsesvis saa lave Sukkerpriser som Danmark; det viste Opgørelsen ganske tydeligt.

Nu affærdiger det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) dette med at sige: ja, det viser altsaa bare, at de andre Lande er lige saa tossede. Ja, bevares, men den uhyggelige Fornemmelse, jeg havde af, at det ærede Medlem, da han sidst talte, om jeg saa maa sige stod og havde den øvrige Verden bag sig med lave Sukkerpriser paa 14 Øre, har dog nu fortaget sig, fordi jeg kan paavise, at det er Danmark, der staar med en ganske usædvanlig lav Sukkerpris.